بسم الله الرحمن الرحیم

دا شعری ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون
لاندې ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې
وموندله او له ښاغلي لطیف یاد سره په مشوره مې په PDF
بڼه واړوله چې له ضایعه کیدو نه په امن کې شي.
یادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه
نشته

دکتاب پېژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
لیکوال: غلام حضرت سمیسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت و منئ!

ګرانو لوستونکو د ژړوند په خوږو مارو تسئ ما خپلې نیم ګړتیاوې ټولې په مخکنې کتاب هینه او مناجات کښې لیکلی وې خو بیدې کتاب دومره یا دآوری کوم چې انسان ډیر ضعیف مخلوق دی حتما د سهوې او خطا سره مخ کیږي نو که چیرې ز ما په ژبه ، الفاظو یا د شعر په سیلابونو کښې او یاد شعر په قافیه کې او یا ردیف کې او یا د شعرونو په میزان کښې کوم کمی تاسو ګران لوستونکی ګورئ نو ماته په ګوته کړئ ځکه زه دومره شاعر یا عالم نه یم چې الفاظمې د صرف او د نحوی او یا د پښتو ادب په ټولو اصولو برابر وي . دا هیڅ نشی کیدی ولی د دری ژبی یو متل دی چې وائي : „ از ریزه چه میخیزه " نو زه به څه یم او زما شعر به څه وي؟ خو مطلب دا چې زما معذرت و منئ په درناوی

، غلام حضرت سمیسار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر او شعري رسالت

د شعر په هکله تر او سه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ پخوانۍ او عنعنوي تعريف يې داسې دی: « شعر هغه وينا يا کلام دی چې وزن او قافيه ولري» په پورتني تعريف کې وينو چې « وزن » او « قافيه » د شعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو اوس دا زاړه او بې قافيو شعرونو په رامنځ ته کېدو سره دا ثابته شوې ده چې قافيه د شعر اصلي او اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوکی نه دی. یو بل چا بیا دیو شمېر ځانګړنو (خصوصیاتو)
په پام کې نیولو سره، داسې تعریف کړی دی:
"شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند
رښتینی انځور دی"، یا: "شعر په موزونو الفاظو
د ټولنیزو پېښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژور انعکاس
دی."

په دغه تعریف کې ورته ځکه د پېښو دویم ځلي
انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یوې
ټولنیزې پېښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیایې
د خپل احساس او تخیل د قوت په ملتیا نور روته
وړاندې کړی دی، چې په دې بیا ځلي انعکاس
کې د شاعر مفکوره، احساس او ادراک غوڅ (قاطع)
رول لري.

همدارنګه یو شمېر نور تعریفونه هم شته چې دلته
د ټولو یادونه زموږ اصلي موضوع اوږدوي
په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې
څو ټکي ډېر ضروري دي:

۱: وزن او آهنګ، ۲: احساس او ادراک، ــ
۳: تخیل (شعریت)، ۴: ژورستاش.

دلته د شعر له پورتنیو یادو شویو ټکو څو
له څېړلې او تفصیل څخه تېرېږو او داسې پوښتنه

"ب"

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتمخې ته کړو چې «سبه شعر» او «سبکلي شعر» کوم دی ؟

بنايي ځيني خلک هغه شعر سبه او سبکلي وبولي چې هغه دادبي فنونو له مخې په وزن او قافيه برابر وي او ټول شعري تلازمات، بديعي صنايع او د شعر فني مهارتونه پکې کار ول شوي وي. دا هر يو په خپل وخت او خپل ځای در ستوړ اوډي، خو دا او سني عصر (عنفوان) ته پوره، صحيح او بسم ځواب نشي ورکولای.

نن موږ هغه شعرته سبه، او «سبکلي» وايو چې خلکو ته سبه او سبکلي پيغام ولري، او کوم شعر چې نور و ته دا ډول پيغام ونه لري ديو چا په عقيده: «يوازې دا نه چې د بې پيغامه شعر شاعر پر هغې بې ځايه خپل وخت تېر کړی دی، بلکې زموږ وخت يې هم د هغې په لوستلو او اورېدلو بې ځايه مصرف کړې.»

دا خبره سمه او رښتينې ده، دا سې شاعران هم وي چې د هغوی د بې پيغامه شعرونو. جنازې د هغوی تر مرګ يې پخوا پوره ته شوې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه خبره دا ده چې په شعر کې له شعریت او وزن سره جوخت د پیغام مسئله ډېره مهمه ده، ځکه چې یو لیکوال ویلي دي: «شاعر د ټولنې له عادي انسانانو څخه مه ګڼئ! د ده مقام د ټولنې له نورو او سپېڅلو ګټو څخه ډېر لوړ دی.»

هو کې! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره یو ځای اوسي خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپیر لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څه وینې چې نور یې نشي لیدلای. هغه څه چې ټولنه او خلک ورسره لاس په ګرېوان وي د شاعر پر احساساتو اغېز (اثر) ښندي او بیا یې د تخیل په ملتیا د شعر په ژبه نورو ته بیانوي.

معلومه ده کومې خبرې چې د زړه له تل څخه راپورته شوې وي، په غوږونو ښې لګېږي او په لوستونکي او اورېدونکي هم هغسې اغېز کوي. کوم چې شاعر د هغې د ژور تاثر له مخې دې ډول وینا ته اړ ولی (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنیز (اجتماعي) ژوند هینداره هم ویل شوې ده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

داځکه هغسې چې هینداره عموماً ښکلې او بدرنګ هرڅه په خپله بڼه څرګندوي، د غه رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولنې ښه او بد، لوړې او ژورې په ښه توګه انځور شوې وي. خو لکه څنګه چې د عادي هیندارې د ننداره یوازې او یوازې د شیانو په خپله بڼه ښودنه ده، خو د شعر او ادب هینداره د ټولنې د ښو او بدو د څرګندولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې یو بل مهم رسالت هم لري او هغه دا دی چې خلکو ته د خپلو بد مرغیو عامل او له هغې څخه د ژغورنې لار هم ور په ګوته کوي، او هغوی په ژوندکې پر مخ تګ، ښه لون سمښت او ساز ښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعري رسالت په ارتباط د خپلو خبرو لړۍ په همدې ځای ختموم او په پای کې ددې شعري مجموعې په هکله وایم چې:

د ښاغلي سیمسار صاحب د ملي او اجتماعي شعرونو دا دویمه مجموعه «وژاړم که و خاندم؟» چې ستاسې مخې ته پرته ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنی حالت یې عیني او واقعي بڼه انځور شوی او د یو ملي او اولسي شاعر په توګه یې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعري رسالت د ېر ښه سر ته رسولی دی.

په درناوی
۲۰۳ رنځور

پېښور - صدر - ۱۳۶۴ د لیندۍ ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دی شان دی
چې یو نوم دې په نومونو کې سبحان دی

لمر سپوږمۍ دې نوښې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولی دې اسمان دی

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونو
که په حکمو اسمانونو کې عیان دی

د مخلوق په سینه روح کړی ور د ننه
هر مخلوق دې په جدا لسان گویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دی خپل د ی
ته خالق یې د مخلوق دا سې بیان دی

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لرزان دی

ستا په لطف او کرم به ا ســـا نېږي
هغه کار چې لویه خدایه ځومره ګران دی

زه ستمګار د ګنا هــو نو په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان دی

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې د چا صفت خدای کړې په قران دې
چې سنګاره لکه د لمر په ټول جهان دې

ماېې نوم نه صدقه سپند سپېلنۍ کړې
چې نوم د محمدؐ آخر زمان دې

هسې جګ مقام ورکړې خپل خالق دې
چې په واړو انبیاو کې سلطان دې

که موسیٰ په کوهِ طور کې کړې راز دې
اقا کړې ملاقات په لامکان دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

خوږ مړه کړان، خوږ مړه نازبين په پاک الله دی
په خاطر يې چاپيدلي دا جهان دی

که تورات، انجيل، زبور دی نازل شوي
نازل کړی خدای په ده باندې قرآن دی

که سيمپسنگار کامه وال کې د غم کرداب کې
پيش امام د مرسلانو يې جانان دی

○○○

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کږ

په سپین مخ دې ښومره زیب کا تور زلفان کږ
په نظر د عاشقانو دي ماران کږ

ځله ګل یې ګلدستان ته څه حاجت دی
ستا رخسار ته په تعظیم دي ټول ګلان کږ

کږ رقیب او کږ غماز شته په جهان کښې
خدایه مه کړې عاشقانو ته یاران کږ

کړې وږځې کږې توري د ایمان دي
ګنګه اوښکې مې زا دروي په ګریوان کږ

یو راتګ د عزرائیل زما په ځان شي
چې راپورته کړې یو ځل دوه چشمان کږ

په صورت مې زلزله تبه پیدا شي
ګرفتار چې شي زړګې په یو لړزان کږ

ډېره مسې مې په تن باندې پیدا شي
لکه وي ښوک لاهو شوی په طوفان کږ

په دقیق صورت اشعار لیکه ,سمیسار ه،
شته جهان کښې موی شګافه شاعران کږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

١

په دُنيا کې جنت

په دنيا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د ډېرو معلوماتو راسخن دی

که د ځمکې په مخ چاپ واړه جهان ګړه
معزز او محترم يې خپل مسکن دی

که دنيا کې بحر و بر باغ و چمن شي
زما زړه کې د وطن باغ و چمن دی

که څو لک باعث د ګل ګلشن کوي خبرې
زما ذهن کې فقط هغه ګلشن دی

ختن
که بل ملک ته وايي سهوه کړې دي
هغه ملک د افغانانو جوړ ختن دی

که زاغان د بلبلانو په جونګړه
مخ يې تور شه نن سبا يې ترې رفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته پاتې نه انګرېز او سکندر شو
هر اغيار لره اغوستې دې کفن دی

دا متل دی د نور کلي کله کېږي
ورته ګوره د زاغانو ځنکدن دی

هر نېکه يې موږ ته ده هر دښمن بته
هرې ستمې تسلېتو لی هر دښمن دی

پاکه خاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې روسان قوم ځچن دی

دا نو موږ د عملونو نتيجه وه
چې خفه رانه خالق غني څښتن دی

که نفاق وکړو دې زموږ کاروه
نن جبران ئې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق پاندې راټول شئ
داسې سوال، داسې زارۍ، داسې ګُفتَن دی

تور زاغان د وطن وباسئ په نعره
د افغان خو ازادي او بيا کُشتن دی

که شي پاتې اسارت مهاجرت کښې
بيا لايق دا ستا په سر خاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یکم ی د شملې به پرېږدو جینکـــــو ته
سور ســـالو مې له ناکامـــه اغـــوستی دی

نوم به ورک د افغانانــو پــه جهان شي
بیا به څه کم که وجود مې څو مړیلی دی

دا مصرۍ په وینــو سرې لیکي ستیمـــــګر دی
سپینه ورځ یې په چشمانــو کښې خفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنګه غاړه

ستا د مخ په رڼا زېبست روڼګار زما دی
ستا د حُسن په الفت سرشار زما دی

نه چې هسې تازه دم لکه ګُلاب یم
ستا د مینې په وفا اعتبار زما دی

هره ورځ مې د اختر شپه مې برات دی
خوشحالي ده که خندا روڼګار زما دی

چې مې ګوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم اِنکار زما دی

خانله نه یم چې په ګوته شم جهان کې
چې عالم کړی صفت نِګار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی ستړی شوی
سروی قد، ګل اندام دلدار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سيل بين ېې د سينې ربا غيچې شوم
هغه سُنبلې د نکه عاهه يار زما دی

که سيمېتګار مې تخلص دی عربي کې
منځه ګړی په پښتو شعار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه وطن خوموریمه

زه وطن خومور یمه دستاسو قدردان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زه په درد وغم کې د ظالم په ظلم گیره یم
ما ځني ځانونه کړئ په هسې رنګ قربان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زما په ازادۍ کښې پرخوند ونه اومزې شته دي
توره ټوپک واخلئ د دښمنان کړئ ګریزان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړئ
پرېږدئ نور کارونه په ما ګران بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

سترګې خټکه پوره ته کړم دنیا او دنیا والو ته
لوېږي د حیا نه مې په ځمکه دا چشمان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

نه ستاسې وطن یم حیثیت هم د یو مور لرم
ما کړئ ستمارته هسې رنګه دا بیان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو پېغاره گدائي کړم
د خوبانو ښو وستر کو سودائي کړم

چې ملالت ته د اشنا په کوم هنر ځم
هغه شپه په اِستغنا رکې سبائي کړم

که زه هم و سبئيم خپل يار ته چې پر هر دی
دغه کار به زه په ژوندکې تنهائي کړم

څوک يې زلفې کړي زړندې څوک يې ماران کړه
زه يې خپل قاتل په ژوندکې صدائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستا له غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اکائي کړم

دا قانون دی چې غوټۍ د اومید په ستر کو کوری
ستا د مخ شعلو ته څنګه بینائي کړم

انتظار ما د سترګو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د سترګو سلائي کړم

که پتنګ په شمع ځان سوځول غواړی
زه سپهسالار هم په دې شغل آشنائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

خنکه ښایسته ښکلې ښکارېږي دګلونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

ما نزی غاړه په قدرت د هغه چا جوړه ده
خپله قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفان یې زیب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

زه دې صفت د تور وستر کو چا دو کړو وکړم
یا دې لبان په قلم ښکل کړم د شکرونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنو خالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو پړکې
شومه بزباد په حال خراب د شوګیرو نو سره
زلفان لې زیب که په سپین مخ د شوخلو نو سره

ستا په دیدن به شم تازه د ګل وهلو په شان
زړه تازه کېږي په دیدن د دیدنو نو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شوخالو نو سره

د کامه وال شیمار سلام ته یو ځل لاس پورته کړه
سودا مې نشته د جنت او د ورخونو سره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شوخالو نو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

چې قلم په لاس کې واخلمه حيران شم
چې څه وليکم په کومه لار روان شم

ليونی شوم د خپل ځان سره کړېږم
د وطن د غمه دم په دم ژړېږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چرتونه
راغلهٔ خدايه په مونږ خطرنکه وختونه

مونږ ته پاتې لکه ګل غوندې وطن دی
چې د ټولو افغانانو يو مسکن دی

دا هله وکې مې د پلار او د نيکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پرانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې ماته شه په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه یمه په مړو کې حسابېږم

حقیقت کې موږ ورونه افغانان یو
ځکه دا چې موږ سوچه مسلمانان یو

یو مو دین یو مو مذهب یو مو اسلام دی
موجوده په دې حالاتو ستاسو پیام دی

یو وطن دی پکې شل دی حکومتونه
لوی ګرداب کې د نفاق وهو موجونه

داسې وشي دښمن پاتې سلامت شي
زموږ منځ کې یو د بله عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تیار شي
چې خوشحاله په دې کار بانديې اغیار شي

په مرګ خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
لکه شمع ویلې کېږمه ابتر شم

موږ وایو چې کامیابه دې جهاد شي
دا وطن د افغانانو دې ازاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یو موټی مستحکم یو اتفاق شی
کله بار زموږ د منځه د نفاق شی

هر یو کار په اتفاق او په جرګه شي
چې نفاق زموږ له منځه اوا ره شی

پاک قانون زموږ په کله یو قران دی
انتخاب په اتفاق کار د افغان دی

مرګ خو حق دی په هجرت کې مې مړنه کړي
بدخواهانو ته مې خدایه ګې پرنه کړي

زه ستمګار ریم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنی

په فکر و نو په سوچونو لېونی شوم
لېونتوب خو ځه یې عار ندی خندنی شوم

که مې عُمر د څلوېښت ـ پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تېرېږي
زما خیال لکه چې اوس لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
یو چکر لکه د فلم سیلانی شوم

تنګ را تنګ په سترګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاړه ایښودو کې تمکنی شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش به نوم ساري وهم چې حق شناس یم
حقیقت کې د دې نوم نه سپلنی شوم

مدحه خان د زماني په رو رویش کې
نه لقمان او پخمان چې بولانی شوم

ز سیمسار[۲] منکر کیدی د گناه نه شم
مبتوعث نه کنار گار نه سپزنی شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفانې

ستا تورې زلفانې په ما ګرانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

تار دې د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته بې اندازه قدردانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

سر به ور ته ښکته کړي سنبل د ګل
لاس ته را ستل کله اسانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

زیب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د سترګو نه روانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګار ته چې تړلي دي زلفانو دي
دا غزل دي مینې کښه د مینې اداګانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زمونږ قبلې زمونږ مکې زمونږ ایمان وطنه!
زمونږ ننګ زمونږ غیرت زمونږ ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال او د احمد شاه او میرویس خان وطنه!
زمونږ ننګ زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پوره شوي ازادۍ د پاره
سر ونه ټول نذر کړي د خوښۍ د پاره
ستا ازادي زمونږ ارزو د پاک سبحان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

ښتا په اغیار و ملحدانو سر و روسانو باندې
حلقه په غوږ و کمونستو غلامانو باندې
هره حمله د مرګ استاځی دی جانان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

نه یو د شرق او نه د غرب وطن ازاد غواړو
مونږ به په توره په قلم هم جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي در قربان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د اغیارو اول وار، دویم وار، دریم وار نه دی
دلته، چنګېزیان او نه انګرېزانو بل ایستادنه دی
وخت خوبه واخلي خوړه فتحه دا افغانستان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

دا دی کېدونکی ازادی او استقلال دی زمونږ
په جهاني سیستم کښې د استقبال دی زمونږ
شي به مخ تورې امریکا او هم روسستان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

وایې سیمستار چې شوی انار بیا به قدم کېدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کېدم
ای دا دې او د بابا افغانستانه وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو یو څو ورځې ژوندون
هغه هم شولو هوسۍ په ښېرو تون

کله درد او کله غم او کله رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض دی د تاعون

یو بې غم به په انسان کې پیدا نه کړې
که جهان ورپسې چاڼ کړې یون په یون

که ثابت دې څوک بې غم کړ و انسان نه دی
هسې وایه چې حیوان دی په مضمون

څه کړ مې او څه یخنۍ او څه نیستې شوه
عمر واره شولو تېر په یو جنون

کله جوړ کله ناجوړ لې هسې بو یه
چې ژوندون ورځنې جوړ شي د مجنون

ای ستمګاره توري خاورې په سر تو له
پسانتې د ربا سندې وکړلې ملحون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحم !

د زړکي صبر مي نه شي برابر د رحم
که په پښو مي څوك وهي زه به په سر د رحم

ګلی کور ته راته داور غوندې شو
ګلابی رنګ مي تك تور غوندې شو
توکل زما په خدای چي يو څكر د رحم
د زړکي صبر مي نه شي برابر د رحم

رنګ مي زيړ لکه زعفران شو مه زه
بې لګانه په جهان کمي سرګردان شوله
سو ځيدلی يم په اور سوی ځيګر د رحم
د زړکي صبر مي نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مي پټي دخپل وصال کېده
يوه نښه مي په زړه دخپل جمال کېده
لاس وښبي مي دي ستړلی په بحر د رحم
دزړګی صبرمي نشي برابر د رحم

کامه وال شميتګار به کله ستا رفيق شي اشنا
چي شعر وشاعری کي سنه د قيق شي اشنا
دم په دم به دي سلام ته هر سحر د رحم
دزړګی صبرمي نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزو

ای زما پښتنو وروڼو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په ما ګرانو

اجازت د څو خبرو را کړئ ما ته
چې په نظم ئې تحریر کړم وایم تا ته

پاتې شوی د کاروانه چې پښتون دی
ځکه حال ئې په نړۍ کې نن زبون دی

څوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې یو د بل لید لوته مشتاق دي

څوک د چرسو په نېشو کې شو غرقاب
زړه مې ځکه د دې غمه شو کباب

څه مو شو په پوپړو کې مصروف
خرڅوی د کور کالي وي که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک د ننګونه چار تخم کړی تیار
چې ړوغ ځان کړي لېونی وایم په جار

بعضې شولو په اپین باندې عادت
خدای یې ته وکړي پښتون سره مدت

څوک په شرا بو نېشه هسې پراته دي
چې یو شی وړته سنطر کېنې لس اته دي

دچا لاس کېنې سګرټ تمان چې کل وړل شي
وي بې فکره که لاسونه یې جل بل شي

بعضې شو لو نصوار یان کوي نصوله
څوک قوتو کې لګوي غمي په شمار

څه حصّه د تماکو شول چلمیان
بې چلمه اشنا نه کوي ګذران

پاتې شوی جوار ګر وایمه حال
صرفه نه کوی زما اوستا په مال

دچا پښو کې وي زنګونه کوي شور
صد افسوس دی په هسې پلار رمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خوړ نشته په نړۍ کښې په بل قام
که نظر وکړو لږ مونږ په خاص وعام

څوک ملنګ شي د فلانګي بابا ملنګ يم
ږوغ او جوړ يم خو پيسو پسې پتنګ يم

په آخره کې چې دوی شي ليونيان
زيارتونو کښې پراته وي موظران

خدای د پاره لږ په فکر کې عرقاب شئ
دې کار ونو د فساد نه اجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره ستر بيه کړئ
ور په لاس د خپل اصولو سبهه کړئ

د نفاق په اور به سو څو چې يو نه شو
د دنيا په هيڅ خوړ وبه مړه نه شو

لږ سر و نه خپل کړ بوان کې ور در نکړئ
تو رې شپې نه څه علاج د نسبا وون کړئ

نفساني خواهشات پريږدئ وطن ياد کړئ
د ايمان په جذ بو باندې جهاد کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او استقلال نمونږه حق دی
دغه نوم د هر افغان څخوله کي سبق دی

نه ستمګاران کامه وال وایم لاس چت کړي
سبه دوا دان ادی دلوی نخمت کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

د زړه په سر مې دې لیکلي د اشنا خبرې
ماته مُجرا دي په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل راته د یار د لوري شهد و شکر
کله لوېږي زما زړه باندې د چا خبرې

د یار کنځل ماته مَلهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف پوازې د لیلا خبرې

مینه خواږه دی په دې اوږې سوځیدلی خوشال
زما په ژوندکي دي د رحمان دلربا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې ډېرې خوږې زړه زما خبرې غواړي
هغه خوږې ـ خوږې خبرې يان ستا خبرې

خبرې نه دي زما رنځ ته يو دوا جوړ شي
ما ته پکار دي خپله يار د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږ نوې باندې
خبرې ستا شوې نغا يار د عُنقا خبرې

د کامه وال ستمګار ار زو څه بدلبدلی نشي
که په جهان کې شي په شمار لس او اتيا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریدګ

ستا په مینه کې سوزېږم بد مې حال دی
چې په مخ دې نن د تورو زلفو جال دی

نرګس سترګې کتي نشه په سترګو
مخامخ ورته لیدل د چا محال دی

نری پوزه د الو انګی سیب دی
ببر سر خیږي کړیوان دغه مې حال دی

که دې نوم دیا قوتي لبانو واخلم
خال د زنې مشتري دی او که خال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د يو او دوه وېلو څه مجال دی

نه پوهېږم چې د دوی وارو به دا حال وي
که زما غريب په برخه د غه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مګر ما ته خدای پېښ کړی دا جنجال دی

زه سپېتګار به درته فرش سترګې به لار کړم
که راشې دې يو ديدن زما په خيال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

زه پښتنه پېغله نيت مې کړی خو ګيلو ته دی
سوز سالو په سر و لاسو شولی مې زلفو ته دی

يا خو ورور ته يا خو څو چې غزا ته ځو
هغه دوطن شکلي هوا ته ځو
سره لاسونه، لتور پيکي مې سوال دې پرګنو ته دی

پېغلې جمعه شوې دجهاد په ښو م
خپلو ځلمو ورور ته دا مدا د په ښوم
لوی لښکر جوړ شو ی سر درو ته دی

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به د اغیار و اوان غلی کړم
یا به ستور او بل د خاوره وخلی کړم
بله خوشوک نه یم شان شوکت مې ملالو ته نه دې

ستورې سترګی سره لبان به څمه د خوښی سره
ښه بتو پکښ مې خوښ دی چلولو کې جلتي سره
څه چې څو ستمګار غوږ مې سا د غه مصر وته دی
سور سالو په سر و لا سو نیولی مې زلمو ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان نښته

نوم دیار او د رقیب دی جانان نښته
خاص د ښایسته بازان دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سرنه زار شي
که جهان ور پسې چاپ کړم دستان نښته

یو د بله په رندي او حیا لاکي کې
خاص د خدای د پاره هیڅ محبان نښته

د مطلب د پاره هیڅ او کله جګ شي
دغه کار دی د تا اهلو سیالان نښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی دهر د یاران نو که خیرغواړی
موجوده په دې بازار دا دُوکان نشته

وفادار به یې کله چې بې وفا شي
هسې علم کې وارد څو انسان نشته

که دوستي که یارانه څو چل اوول دی
دا نقصان زما او ستا د زمان نشته

د سیمگار اشعار که داوري پند به واخلي
په لوستو د دې کتاب کې تاوان نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځوکې خو د ومره زيات تيارنه وې
ز يبو زينت، په لباس هسې سينګارنه وې

دا کومه وجه ده چا غبرګې ولې؟
دا د ومره زيات وانيه پرسيرې ولې؟
دا شوه معلومه چې حرامونه انګارنه وې
ز يبو زينت، په لباس هسې سينګار نه وې

خپله خوځای شوې د بل غم نلرې
په زړه څنو رحم په قسم نلرې
ماخو پخوا کتلې وې چې اختيار نه وې
ز يبو زينت په لباس هسې سينګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختونه تېر دي که یاد
یکي تېرنه دي محیاد

یو په زړه برخه د ومسره ګلانګارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سينګارنه وي

ویل لیکل دي زموږ
څه پو هول دي زموږ

مخکې د نګر وې هسې سورلکه انارنه وي
زېبو زینت په لباس، هسې سينګارنه وي

که وار دي تېر شي اشنا
خیانت دې کېږ شي اشنا

خوښه دې حیله په ګفتارچې د ښیښتګارنه وي
زېبو زینت، په لباس هسې سينګارنه وي

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپينه ده !

سپينه لکه ګل ده هسې سپينه ده
څنګه سبه سبکار بڼې چې حسينه ده

وه يې ګټل ماته په خوږ وسترګو
مينه مې په زړه کې مينه - مينه ده

هر قدم رفتار يې جوړه ړنګوي
روح - قلب و وجدان ته مې شرينه ده
څنګه سبه سبکار بڼې چې حسينه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبه ناز و ادا کړي کرشمو سره
ران د محبت ګټي سبه ګل چینه ده
څنګه سبه ښکار بڼي پچې حسینه ده

لاړ و دکو ګل نه د سیمتار ه ځي
وړی هغه چا پچې ناز نینه ده
څنګه سبه ښکار بڼي پچې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه برسونګی

ټيټ شه پښتو ته ولو بره که ځان اوچتول غواړې
دوه برسونه جب ته کړه که ځان منوکرول غواړې

وابه خلق ماشوم به لا سي دوه ورته بسکښېږي واخله
بنې مښکلې جامې ورله، يو ورته واسکټ واخله
زه خوښه پو هېږم ✲ دجناب خوشحال غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

نه کوم لياقت يکار، نه سند تحصيل کوري
سبه په غور مالو عادت حسې رنګ اصيل کوري
دم په دم پالش کوه که يار د ځان کول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه میرزائي شته دی، نشته دی بل کار په تا
څه چې دا جناب وایي دا به وي روزګار په تا
هر قدر ریبي که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
دوه برسونه جیب ته کړه، که ځان نوکر ول غواړي

دلته دا قانون دی اوس دي خوښه پکې خپله ده
ولې څه سکوت کوې، دي کې ګیله څه ده
وربه شم سنګار ته چې ته ځان رسوا کول غواړې
دوه برسونه جیب ته کړه، که ځان نوکر ول غواړې

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره د زخمي زړه مې ملهم شه
خپله یاره لږ زما سره همدم شه

جدائي دې جوړ سقر دی په ژوندون کې
څه پوښتنه مې د حال وکړه صنم شه

که نظر مې د چشمانو په رفتار دی
حرکت مې ستا په لوري هر قدم شه

چې ستا سترګې ته په بد نظر کاته که
تف لعنت په هسې رنګ هغه آدم شه

که غمونه مې په سرا وري باران دی
خوشحالي ستا په ژوندون کې هر ماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن ته په بدو سترګو ګوري
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله بیاره
په اختر بدل دې ست هر صبح دم شه

که یو دم دا ستا دیاره شم بې فکره
د شیمشتار نړۍ ښوتنه - ښوتنه قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داشنا سترګي

څه کړم خدایه څه کړم داښا سترګي
نښتم پرې لیدلی داشنا سترګي

دې سترګو نه بې سترګو خوشاله یم
زه په هسې ژوند خُدایږ وملاله یم
سترګو ته مې مخ کړه، ښې صفا سترګي
نښتم پرې لیدلی د اشنا سترګي

که زه خوشاله بې د یاره یم
غم سره اشنا یم نا قراره یم
زړه کې مې ایمان د دلربا سترګي
نښتم پرې لیدلی داشنا سترګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې خو په سترګو کې د سترګو شي
یو څڅه اوچته د دې عنبرګو شي
د و سترګې د دوه سترګو دوا سترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

برخه د سیمګسار ده کامه وال چې دی
ژوندی به آخر دی پر زوال چې دی
وخت د ځنکدن کې راښکاره کړه مسیحا سترګې
نشته پرې لیدلی د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال و ځواب

واوره جلۍ واوره زه دې حُسن د يوانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

ج : ځه هلکه لاړ شه ته زما د مينې سيال نه يې
زه چې تا ته گورم ته لايق مې د جمال نه يې
بې موجب دې زه هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

س : زه خو يو زلمی يم ولې ماځنې نفرت کوې
څومره دې توهين کړمه ولې عداوت کوې
ستا سنګلې ژوندون به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله تور اوربل او سره لبان لرم
مینه د وطن دا نادی زړه کې ارمان لرم
پته پته ژاړم د ژړا نه کړمه
سوزې مې په اور کې هسې رنګ دې پروانه کړمه

س : ای زما محبوبې زه قسم په کردګار کوم
ټمدستې روان یمه جهاد ته دا اقرار کوم
ازاد به خپل وطن کړم یا به سر دا نه وانه کړمه
سوزې مې او رکې جلې زه دی پروانه کړمه

خ : ته چې ځې جهاد ته زه دستا هغه لیلا یمه
ته چې کوې دا مینه زه په تا شیدا یمه
وطن که دې ازاد کړو زه به یا زلفې شانه کړمه
سوزی مې په اور کې هسې رنګ دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښ: لاړمه محبوبې ستا دُعاته انتظارګوم
ستا مينه په زړه کښې په د ښمن به ګوزار کوم
هير به حيات کې کله ستا هغه تانه کړمه
سوزمه په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

څ: که رادې ونه ګلان دا نادې زما د پاره
بيابه دې ميلمه کړمه زما د مينې پاره
در به د سورګو ښو نله و سرونه شکرانه کړمه
سوزمه په اورکې جلې زه دې پروانه کړمه

س: بياکه دې راياد شي کا مه وال شمشا[٤] ر
هغه يو غريب سنګر شواى وال شمشا[٣] ر
بتوله شاعري قلم کاغذ به نذرانه کړمه
سوزمه په اورکې جلې زه دې پروانه کړمهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُلبُل

په نارو چې د بلبل نشي بيدا رته
څه برلاس به شي پخپل عهد اقرار ته

د بڼ پيچو مي دي په محکې کوزا وباسېته
د شيطان د وسوسو نه شوی بېزار ته

چې جواب د يوکوښتوال کولی نه شې
بيا به څه کړې په حضور د پاک غفار ته

دلته تا لره اختيار دی که ښه بد کړې
هلته هيڅ نه شې کولی خپل اختيار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندې ژبه
حقيقت خپله ښكاره به كړې په جارته

يو نيږه كښي وي دلمر وړانګي راښكته
دكوم بد وبه څرنګ وكړې انكارته

د عمل پرچه په لاس كې درله راشي
كه ولي وي كه بد اوكه فن كارته

زه ښيښګار څو گناه كار يم لويه خدايه
عفوه وكړې په خاطر د پاك رويدارته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ

نوم مې په تاریخ کې دافغان او مسلمان دی
لااله الا الله دا ئمونږ ایمان دی

شپږ زرن تاریخ مې په نړۍ کې لوی مقام لري
ځلور کنجه دنیا ورته په مینه احترام لري
هسې ځلیږي لکه لمر چې په اسمان دی
لااله الا الله دا زمونږ ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کې دغیرت یمه
زه خو افغان یم چې لایق د هر صفت یمه
میدان د سربازۍ کې مونږ ورکړی امتحان دی
لااله الا الله دا زمونږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مورقبضې د «پانی‌پت» او دغزا کړي
داللو- للو په ځای یې ماته سنبې صفا کړي
تورن. که ټوپک دی ننګ ناموس دمسلمانی
لاَاِلٰه الا الله دا زمونږ ایمان دی

پاکه عقیده ده شمشکار او کامه وال سره
دا خوبه ارزوده دغریب سنګرسرکوال سره
شپه او ورځ مې سوال دا ازادی له پاک سبحان دی
لاَاِلٰهٗ الا الله دا زمونږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِنتظارُ

ستړی انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

راغله بیر ته لاړه په دی لاره کی
گل وه ما ته خار شوه په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

مسته وه دلداره دلبر یا زما
ورک د زړه قرار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دي
ارمان خال و رخسار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

وار به دې خدای تیر که دحسین اوربه
کم نظر ستمګار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن وطن به وایم

وطن وطن به وایم

زه چې پیدا شوی یم په کوم ګلوګلشن کې
وطن - وطن به وایم سلګو د څنکدن کې

وطن خو زما کور دی هم مې کور هم یې ایمان ګڼم
ځان دخپل وطن بولم وطن هم دخپل ځان ګڼم
خاپوړې مې دي کړي دخپل نیکه مسکن کې
وطن - وطن به وایم سلګو د څنکدن کې

وطن ازاد ومه شکر زه هسې ځوان لرم
عزم چې فولاد لري هغه اتڼ اسګان لرم
راولی سپرلی به زمونږ په چمن کې
وطن وطن به وایم سلګو د څنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه دا نا دی بنه ده
سل ځله بهتره ځنکدن کښې تری سلګی بنه ده
وګوره شاعره کم وزیات می په سخن کی
وطن وطن به وایم سلګی د ځنکدن کی

خدا یه ملګری مسلمانو مجاهد وشی
سری یه تلی کی ته شاهد د شواهدو شی
وګوری ستمګار د ازا دی هڅه ات کی
وطن وطن به وایم سلګو د ځنکدن کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سينه کې په لړزان سبکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکاري

بلبلان زيب کا په ګلشن د ګلو
بې د بلبلو ګلشن وران سبکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکاري

چې عاشقان شي معشوقو نه جدا
ژوندون د دوارو په خفګان سبکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی د سرپه بدل
دغه دستور راته ارزان سبکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان سبکاري

که مري خو مړشه انا دي په نامه
مرګ د جهاد په قدر دان سبکاري
ګلشن د ګلوکې زاغان سبکاري

مرګ څو بهتر د غلامۍ ځني دی
شمیتاره سپک یې انسان سبکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهیده!

وینه دې زیب کا لکه لعل د بدخشان شهیده!
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهیده

ستا شهادت د خپل هیواد د ازادۍ په خاطر
د کونډو رنډو یتیمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصیب دې سبه جنت حورې غلمان شهیده!
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی پاتی شو
مخ دې تاریخ ته لکه ګل یو ښایسته پاتی شو
د هرچا سرکې لکه تاج یې د افغان شهید!
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهید!

بدل به وا خلي یو په لس مجاهدان د اسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنګان د اسلام
سرونه ټول به کړو په دې لار کې قربان شهیده
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهیده!

واني ستمګار کامه وال چې زړه سینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړي خدای خو مره عزت دې پخپل شان شهیده!
د خپل وطن دازا دی افغانستان شهیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکرِ خدایه

شکر۔ شکر چې پیدا دې مسلمان کړم
بیا په دین د محمدؐ اخرزمان کړم

په مذهب دې د «نعمان» کړم افتخار دی
ډېر ممنون یم چې لایق دې د احسان کړم

چې هر دم مې کلمه په خوله جاري وي
فراموش به کله دا په دې جهان کړم

هسې رنګ احسان دی کړی یم خوشاله
په دی عمر دی خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سیک، او نه هندو او نه بلڅه یم
شکر خدایه مسلمان چې دی عیان کړم

چې پیدا دی مسلمان کړم رضا مند یم
اُمتي دې د هغه ښکلی جانان کړم

په قدم د خپل پیشوا مې رهبري کړي
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکیل ستمګار ارزو د دوارو کوښو
چې حاصله کامیابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرغ

ښه محبت مینه پیدا مې د وطن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره که

سر خو مې جار د خپل قام ځنې شه
شاعري جوړه مې کلام ځنې شه
د هر دښمن ګکرې خاورې د دهن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره که

ټول افغانان کړې لکه ورور پښتانه
ښه خوږ پېدلي د ګلونو پښتانه
ښه مجهزې په جهان کې د هر فن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې د جهان مسلمانان غواړم
بیرغ اوچت په نړۍ کې د انځګان غواړم
عمل ملګری مې خاونده د دهن سره کسه
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره که

یمه شیشتار بیا کامه وال په رښتیا
قبول مې نه کړې د اسوال په رښتیا
د ازادۍ نفس ملګری ځنګدن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه دښمن سره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دا منم چې دې دحُسن باغ سسوړی
هــرشاعر دې په ستا بلوکې مجبوړی

سبه سپرلی دی ستادحُسن باغ وبڼ کې
یولحـظه دې جدایي مــاتــه تمــنوردی

چې ستاسترګی مې په سترګـوکېې راشي
هغـه ورځ مې ژوند پښـاني د منصوړدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لیدو باندې سروړی

د دنیا فاني حیات به واړه تېر شی
محبت په صداقت باندې ضروري دی

وکړئ مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضی پرې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې پخپله مددګیر شی
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای شیمساړه چې د بل صداقت غواړې
دغه شعر خو تاله هم خپله پیغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارمانونو دُنیاگاً

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

دا تصور دی او که خوب او که د خیال دنیاده
په نز اکت د گلو لخته چې په ما راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

چې انتظار به مې کولو په کلو- کلو سنو
شپې شولې تېرې دغمونو چې سبا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شوګیر ونه وه د بنواره شو تیر په تیره
د خوشالی ورځې دي چې په وفا راغله
دارمانونو د دنیا هغه لیلا ۲ راغله

زلفې بالښت جوړې کړه سیمستاره سرپرې کیده
ستا د عمر وتنو ارمان چې دي په خوا راغله
دارمانونو د دنیا هغه لیلا ۲ راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

هغه روح ته مې هزار باره سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننګ او نام دی

چې ټټر یې خپل سپر کړی وی دښمن ته
هغه وینې هر زړه ته احترام دی

چې مطلب یې د مذهب وطن دفاع وي
هغه ګل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړي
د غه قام خو په نړۍ کښې بس یو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یا دزا شی د ښمن ته ښخپله کټ کې
هغه دم لوېد لی بویه مات بې کام دی

ننګ و نام، غیرت، همت د افغان برخه
بعضې خلکو لګولی پرې لیلام دی

وطن کړېږد ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ستلو مقابل کې چې جنګېږی
شفقت دې په اسلام باندی مدام دی

نوم اشاریې په نړۍ کی هسې ورک کړې
کمونست په دې جهان خوموه بدنام دی

خدایه فتحه مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کښی د جهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد وته ښکاره کړې
لاس نیولی مې خالقه صبح وشام دی

زهر ستا یې د عسلو په پیالو کې
چې ښنیا دې په درواغو کې تمام دی

یوه ښه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کار یې سرا ب ورک یې انجام دی

ته معاون شې لویه خدایه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دې د همه وار و دوستانو
چې سرحد یې محمد علیه السلام دی

ازادی او کامیابی کړه نصیب برخه
په سر تور یې مې را وړی د اپیغام دی

زه ستیسار یم کامه وال شعرونه وایم
پیر زما حضرت غوث هغه ګلستام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پروا که!

که له سترګو مې خوناب ځي څه پروا که
که د څنګه مې جُناب ځي څه پروا که

ما ته خپلو سترګو غم کړ لې زړه کې
که د سترګو مې سیلاب ځي څه پروا که

هغه مخ چې د ګلاب ځني ښایسته دی
که مې اوښکې پېچو تاب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوند کې سوکالی او ارام غواړي
که داو سبکې مې سیلاب ځې څه پروا که

دحسینو جبینو کار جور و ستم دی
معشوق ئې که په عتاب ځي څه پروا که

که خندا که خوشالی حُسن او نازدی
که په برخه دجناب ځي څه پروا که

ای سیمینګاره ! سر دیار دسره ځار که
هر نفس لکه حُباب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن مینه

زه د عشق قانون کې د مجنون په شان وتلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

زه د خوب خندا او د هوس خه پرا وا ګیر نه یم
زه د چا د زلفو په دامونو کې اسیر نه یم
مینې د وطن کې یو مقام ته رسېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته ضرورت د داروګانو د درمل نشته
دا راته ثابته ده چې بې نېمې اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې غم کړېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

ما ته ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هر طرف ته سترګو کې وطن راته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو کړه بدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

یا به زه ستمګار[۲] په دې نظر باندې کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهۍ کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هر دم راته ژړېږي
د سترګو او ښکې مې بهېږي

که مې حالات د ځنکدن وي
ستا په لیدو به خدای بخښه
یا مې دُنیا ځنې رفتن وي
ستا په لیدو به خدای بخښه

نادانه زړه که صبر وم کله صبرېږي
د سترګو اوښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کل دې ماته یو دوا ده
ما په فالی لیدلی فال دی
زما په دې باندې رضا ده
ما په فالی لیدلی فال دی

د زړه په درد مې یوائته څېله پوهېږي
د سترګو او ښکی می بهېږي

زما حیات ستا په حیات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
د ژوند سمون به زما مات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
شعر د ستمګار لکه فانوس غوندې بلېږي
د سترګو او ښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

چې زړه مې تالله درکړو اختیار دستان دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

حُسن د دنیا کې شته دی خو هسې حُسن نه دی
لکه دلبرا ورسپوږمۍ هسې ښایسته دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

سترګې نرګس ګلګونه په قدم جوړې چې دي
کتړ هغو سترګو ته طاقت د دې چا دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نغمه خوان د حُسن یم په نظم و سر یمه
بېرې کېنځل دي ما ته زما ټول واړه دي
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دې

چې دې سیمګار نه زړګی په روح چشمانو وي
خون مې د یار د غاړې اقرار زما دی
خوشحالي ستا نصیب شه غم دې زما دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تيارسۍ

د ژمي سر له تيارسۍ و لاړه يمه
جهاد له څې هغه مخاذ له ځي د آزادۍ

زما لا ليه څه جهاد کړه
وطن زمونږ خپل ازاد کړه
په خليل الله دې اعتماد کړه
واړه دښمن دې خلاص برباد کړه

ته په مورچل کې زه ولاړه په زارۍ
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادۍ

مور به دښمن کې باندې کړه بوره
ورته ښکاره کړه خپله توره
مينه دې ما ته ده منظوره
دښمن ويستو نه که مجبوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مجاهد شوې زما څوک ری د سيالۍ
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي دا زا ري

زه به راستا يم انتظار
تپوس به وکړم بيشمار
په بل چا نه کړم اعتبار
ځانته به کړم ستا د غاړې هار

د کاميابۍ آواز دې راشه په تا دې
جهاد له ځي، هغه مجاز له ځي دا زار دی
د زړګي سر ته تيار يم ولاړ يمه
جهاد له ځي هغه مجاز له ځي دا زار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تجربه شوا و تجربې تجربه شي
د دنیا که حال بدلیږي تجربه شي

د سختۍ او تنګ دستۍ وختونه کم وي
نه شیوو ته قانع کیږي تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف ته اوړي تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړ سپړ کړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ایسارېږي تېر به شي

ستکي په یو الله شه په خنو دی کې
جهان وار پرې خړ خېږي تېربه شي

وخت تابع کړ دخپل ځان مذب ذب مشه
پس دهر شې سبا کېږي تېربه شي

مشکلاتو ته صرف یو عزم پکار دی
هر مشکل دې اسانېږي تېربه شي

مد و جزر سدو رخ په لوی گرداب کې
ستمګار بیا هم خوشالېږي تېربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

داثر به قلم زما

مینه زما زړه کې مینه مینه د وطن دې شي
داثر به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

مینه د سرو زرو مال دولت را ځني هر کسه
خوله کې مې سبق سبق نوم د چپل ګلشن دې شي
داثر به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

خلک که څه غواړي هرڅه غواړي دې
زه خو بل څه نه غواړم ازاد زما چمن دې شي
داثر به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما در ته لاسونه خپل نیولي په دوعا چې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دعه امن دې هي
دا ښه قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د سیمستار او کامه وال په زړه
تېر به خزان کړې چې بهار هغه مسکن مې کې شي
دا ښه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډګۍ ته!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هرڅه باطن پلنګه

وهه ، وژنه ، لوټ ـ تالان جوړکړه تیاره ده
یوه ورځ به شي راخلاص د لوۍ ګړنګه

لکه مخ به ګوتې مروړې وخت به تېروي
بیا پخپله وایه وایه چې وه څنګه؟

لکه اوس چې دې په نورو تنګه کړې
دا دُنیا به هم په تاشي یو ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د ولسي مرۍ نوڅه پرواکه
خبر دی تا ته که نن جمع لویه پنگه

مستا سو نوک قدري سور شه چې وبال دی
که نور څوک هزاران تېرشو له خدنگه

وخت تېر یږی اعتبار چا لره نشته
تاریخ گوره د چنگېز نه تر فرنگه

د افغان اولس به یو ورځ یوا واز شي
ته به پاتې شې خوله وازاسمان ته چینگه

د ابهیر د پرکنو او اولسو نو
شه تر فا ن دارادي له یوه د رنگه

د ستمگار مینه مجاز نه حقیقت
بیا نور له شه سون یدن زده کړه پشنگه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله

توفیق راکړې په خدمت د بندګانو
پخپل دین کښې محبت د پتنګانو

هغه مینې ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه وې چې د بورا او د ګلانو

د مجاز او مادي مینې مې سوزان کړه
ماشمار کړې په خپل نیکو بندګانو

دغه زړه مې د دُنیا له عشقه مور کړې
چې لا ړنه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کرم اوڅه وایم پټول به ستاوي
د مالک په مخکې څه حال د بندیانو

هسې بخت مې په سر کښیناوه رحمانه
چې قانع وې قناعت کې د شاهانو

دریا اوتظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل ستمیستار زړه کې ته قرار ورکړې
د ټول جنسو شیطانانو ظالمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه برخونه

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول
راز به د زړه چا ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار و زار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تېر شي
زما به کله دغه هېر شي
جور و ستم دې یو په بل پسې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ښېښتگار لیکل ویل دي
دچا په غوږ کې اوروَل دي
د زړه برجونه زلزله کې راایسارشول
د زړه رازونه انتظــــار شـــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نښان د ازادۍ

خوښ مې نړۍ کښې نوم نښان د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

نه غلامي پېژنم نه ومه غلام کله
نه مې اورېدلی دی دا رنګې کلام کله
ژوند دی په دنیا کې قدردان د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

زه یم افغان چې مسلمان یم
لمر غوندې ښکاره په ټول جهان یم
تاریخ مې شهادت په امتحان د ازادۍ
سر و مال مې دواړه شه قربان د ازادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

—

وړک دې اسارت شي ا ستعمار سره
ژوند د انسانوشی د بار سره
جنګېږي په سنګر مجاهدان دا زا دی
سر و مال مې د وطن شه قربان نازا دی

یا قدم په لاس کې یا توره په سنګر
د وطن یو جهاد دی وایم په هنر
ستمګار نام نویس کړه شاعران دازادی
سر ومال مې د وطن شه قربان دازادی

(c) ketabton.com: The Digital Library

داځه دی؟

چې لاسونه دې زما په وینو سره دي
بې وقوفه راته بیا وایې دا څه دي؟

ته چې مانه محبت غواړې په زوره
داویل دې بېرته واخله چې کاره دي

زه افغان یم محبت د هغه چاکړم
چې جذبات یې د وطن سره خواره دي

په ظاهر کې ستا سینه سپوره کېږي او غرغونه
دا په زړونو کې لړلي داخواره دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوړو غوړو نه غولیږم
حقیقت کې دا د هرڅه نه تراخنه دي

خط و سیر دې را معلوم چې کوم خوا درومي
چې څه غواړې سبه پرهیږم چې دا څه دي؟

هېڅ منزل ته نه رسیږي چې کوم بار وي
دا ویل د پخوانو څومره پاخه دي

چې دعوه د شاعرۍ کولی نه شم
څه غمونه د ستمګار په زړه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ګلاب ته

ګل ګلابه په رښتیا چې ته حسین یې
په ګلانو کښې پاچا ته په یقین یې

مګر ستا مقایسه د خپل دلبر کړم
ماته ښکاری په دویم نمبر تعین یې

یاربېتی د زخمي زړه ده خفه مه شي
ته یوازې د عاشق د زړه تسکین یې

زه خپل یار ته یم مایل وتاته نه یم
ولې ماسره په دی سخن بدبین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا منم چې رنګ او بوی دې دواړه ښه دي
مګر ته زما په یار باندې مئین یې

که دې مدحه په قلم جهان ته پېش کړم
زما یاره په زړه ګې باندې سنګین یې

ای ستمګاره ! که هزار صفت یې وکړي
ته بیا هم دخپل اشنا مخکې شرمین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منو!

مونږ په هیواد کښې نا انسانه سرورسانان نه منو
حلقه په غوږ و کوښته غلامان نه منو

دغه وطن د شنو زمرو د افغانانو وطن
دا په اسیا کښې د سوچه مسلمانانو وطن
غیر له قرانه بل قانون په دې جهان نه منو
حلقه په غوږ و کوښته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شی کیدلی نشم
په هیڅ سترګو نړیوالو ته کتلی نشم
سرسپلنی شه د اغیارو څه فرمان نه منو
حلقه په غوږ و کوښته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مځګا هېڅوک په سر و نه نذرانه د وطن
بیا به هر لوري لوستل کېږي ترانه د وطن
پېغلې به وایي په سرو کې چې بل ځوان نه منو
حلقه په غوږ وګو نسته غلامان نه منو

ستمګرانو ولیکه مسرۍ په وینو سرې ولیکه!
د اتفاق او اتحاد ښایسته ناره ولیکه!
د ځان ځانی سیلابه مونږه دې په ځان نه منو
حلقه په غوږ وګو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل کرم نه دی

د ګناه پېټی مې پروت په سر د غر دی
ما څو نه کړې په هیلو ترینه و نه دی

ملامت یم مخ مې تور او خجالت یم
سبه معلوم نه ته ستا امر معتبر دی

ما د نفس شیطان منلي بل کرم نه دی
سبه پوهېږم ځمکه لاندې اسمان بر دی

بې وقوف چې څوک جستجو په زهد ل کړي
دا مثل د دین او دنیا ته یو منظر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ښو سره ځان سره واخله لوی مشکل ښته
زموږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هېڅ بل پکار نشي
که زما پېدې لیکلو دې باور دی

چې دې یو دیوال وي مخ او بل دې شانه
نیک عمل در ته بیا هلته جوړ اختر دی

زه سیمسګار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مې خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه

دزړګي سره کړوې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

د جبین خال دې ګانه کړې یمه
په تار د زلفو زنګوې مې څله؟

یو ځلې مات په مسکا غوندې شیشه
ګرانه په هجر سوځوې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مهر مې په خوله وهلی
د ژوند جونګړه ړنګوې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

د پیښې ګار سر و مال قربان درنه شه
بلا دې واخلم کړوې ولې مې څله؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم قلم

بې وفا مې زړه په تېغ قلم قلم که
چې د ستر ګو نه عدت يې زما سنم که

هر قدم چې په ناز ږدي زړه مې ږېړی
دا رفتار يې د کوم ځای ځنې رقم که

دا دا او ناز خو نشته سبا پېړو کې
سپين سهار لې ربه مونږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعری کړم
بيا به وايې مخلوق چې دا يې کم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې حسن خدای ورکړی مې دلبرته
شاعران یې صفتونه دم په دم که

که کړم وقفه شاعري د یار صفت ته
بیا به واړه ونشاړونه سبه محکم که

چې په وخت کښې د سفر مې حاضر نه شي
دا نخمي زړګی به څوك زما ملهم که

د وکیل ستمګار د زړه ارامه راشه
ستارانك ته دې خدای پتول کارونه سم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا سشوه
پلار دځوی او مور د لور نه په ژړا شوه

ورور د ورور د وینو ته ناست په انتظار دی
هغه دغه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله دغه ن ما شوه

جینک او تیټ به درته کېږي که پوهېږې
تر هغې چې بې حاصله مُدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که څوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قدر نکشته د سرو، پیسې خوږې دي
نازل شوې چې په مونږ د غه بلا شوه

چې نه مینه محبت پاتې شو چا کې
کنار مې ځکه خوښ نه د اشنا شوه

د ستمګار قلم په لاس او بنکې کړیوا کې
چې د ځای نه شو بې ځای رضا د ستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاریدل
ښنه دي

مينه محبت کښې داشنا نه ځاريدل ښنه دي
دارته د منصور په نز اکت باندې ختل ښنه دي

پاکه عقيده او يو اخلاص دځان ملګرى که
نيت دا براهيم حلالېدل داسماعيل ښنه دي
دارته د منصور په نز اکت باندې ختل ښنه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـر ونهي د واړه په چپل ځان باندی تطبق کړه
اک واړه اسمونه یا د ول د پاک جلیل سبه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

ه عیش عشرت
نا په د غه کار د هر کار نه کړ ېدل سنه دي
ار ته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

ظله ای ستمگاره! څه تو سبه کړه د بازار ځني
نه کړېد و نه درته دلته ژړېدل سبه دي
رته د منصور په نزاکت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوټۍ د ګلو

ځان به جوړ کړې په اېنې کښې په چکر راغله
غوټۍ د ګلو په نظر راغله

سترګې چې تورې په کجل کړه
رفتار د زړه کړې په مزل که
عاشق سره په تور او روبل که

دښا پېرې په شکل تېز په هنر راغله
غوټۍ د ګلو په نظر راغله

نازول ده الري بيان
ورته ولاړ يم په انتظار
په کوم طرف لري اختيار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ادب په نزاکت په کړو وړو راغله
غوټۍ د ګلو په نظر راغله

هارې یې په غاړه د سرو زرو ده
سترګې یې په شان د جادوګرو
حال مې د مرور ځنې بتر وو
پنځه بجې وې چې په وخت د مازیګر راغله
غوټۍ د ګلو په نظر راغله

شیمګار ولاړ په احترام دی
محبوبې تا ته مې سلام دی
منظوره نه ما که یو کلام دی
د سپینې خولې خبره خولې ته نه مې بس راغله
غوټۍ د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خيال

چې قلم واخلمه حيران غونډې شم
مينه د يار کې سرګردان غونډې شم

د يار يه يا دکې خا موشي کړم اختيار
لاهود هجر په طوفان غونډې شم
مينه د يار کې سرګردان غونډې شم

سوچ او سوداکړمه جنون ته قريب
د عشق دُنيا کې څه پريشان غونډې شم
مينه د يار کې سرګردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلې نادو دې په ما
هر لحظه کېږي په خفګان غونډې سشم
مینه د یار کېږي سرګردان غونډې شم

سیمګار دې ځار د دوه چشمانو نه شه
لکه د سپند درنه بیریان غونډې سشم
مینه د یار کېږي سرګردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګو جنګ

یارته کاته مې په لمن، غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

ماته په مینه چې یو ځل وګوري
زاړه راز و نه څه تاز، غوندې کړې
دسترګو جنګ څه به مز، غوندې کړي

په یو جلوه کښې یې بې ځانه شمه
دا بې هوشي جوړه غمزه غوندې کړې
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مینه کې صادق وګڼه
د زنې خال دې څه قبضه غوندې کړي
د سترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

رنګ د سیمګار لکه د زعفران غوندې شو
په یو وصال به یې تانه غوندې کړي
د سترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان وطنه!

زما ځیګر زما بهور زما ایمان وطنه!
د سترګو تور د زړګي سرا افغانستان وطنه!

ستا دری لوړو لوړو غرونه قربان
ستا ګل رنګه سردرونه قربان
ماته بې حده لې ته ګران یکه د ځان وطنه!
د سترګو تور د زړګي سرا افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دان ادی قدر فقط ستا افغانان پېژني
نوم او نښان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه ګلشن د سرو ګلونو ګلستان وطنه!
د سترګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

د غدارانو وار تېرېږي ازادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
د سترګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

دا به ستمګار او کامه وال وايي ستړی
په زړه خفه او که خوشال وايي ستړی
چې ستاسې خاورې مې رانجه کړې د چشمان وطنه!
د سترګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لویه خدایه! په احسان انسانیت ر ا
چې قابل دې د رضاوي هغه نیت ..ر ا

ما د لارې د ابلیس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت لره فرصت ر ا

.شل د پاسه په څلورو ساعتو کې
.هر لحظه کې .سنه طاقت د عبادت ر ا

سنه په سنو اوبل په بدو مې ته پو ی کړه
په دې د هر د فانی کښې دا طاقت ر ا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدې بلا نه امان غواړم
بس په قوت لا یموت قناعت را

په ټول یو خر وار سره زر مې پکار ندي
په خپل فضل او کرم دې شرافت را

په نیمګړې سوال مې خوله هیڅ وانه کړې
ای مالکه د کونینو سعادت را

چې چار طرف د یوال وي نوښه ته وي
ماسیمګار ته پکې هلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زما د مینې قدر داني راشه!
غوټۍ د ګلو مهرباني راشه!

ستا په یادونکې لېونۍ ګرځم
د ځانه زیاتې په ما ګراني راشه!
غوټۍ د ګلو مهرباني راشه!

د خیال په تال کې تصور ګرځم
ناز و ادا کې قهر ماني راشه!
غوټۍ د ګلو مهرباني راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د غمونو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تابانې راشه!
غوټۍ د ګلو قدردانې راشه!

داغلی زړه که د ستمګار وګوري
لبې په خوا ګلي خندانې راشه!
غوټۍ د ګلو قدردانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یو غم نه دی چې یې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په اینه کې

مسافر یم مهاجر پردی وطن دی
څوک دچا به شي ملګری په تنګسه کې

چې به مونږ په پرې ګورګورې سنګر و لې
هغه څوک شو په ګړی سا نسیه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
موحق ګورم دخروار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به هلته کې عدن بلو له ورایه
اعتراف په خپل افراط کړم دقیقه کې

خپل لیکلي او ویلي ټول ته اخلم
که د دار رسۍ ته څم دغه لحظه کې

ما وی دامې د بابا پښتون اولاد دی
سمندر ګوهر یو دانه چینه کې

که څه اوس یاړ ګوزمه ستمګار یم
د نړۍ په بازار ګرځیدو صحنه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبیبه!

هره ګړۍ د ښو ونو ماته یو خطر غوندې دی
زما په زړه د غمانو نه څه اثر غوندې دی

طبیبه! ماته د علاج په امید راځي نه شي
زما مرض د محبت هسې اَبتر غوندې دی

مرض د مینې ته لقمان د زمانې شي حیران
تش یو کتل د دوه چشمانو د کوش غوندې دی

چې په محفل کښې ورته نه ګورم د سر په سترګو
چوکاټ د عشق کښې دغه کار د یو هنر غوندې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي ونکې محبت نږ وي
عجيبه باب دی چې رنګينه سراسر غوندې دی
زما پر زړه د غمازانو خندا اثر غوندې دی

که زه ستمګار يم انتظار مې ستا د دوه سترګو دی
زاوړه ديدن په څنګ دن چې حال بتر غوندې دی
زما په زړه د غمازانو خندا اثر غوندې دی
هر ګړی د ډوډونو ماته يو خطر غوندې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

لاس چې اوږد کړمه ګل ته خار نما شي
ګل شي پاتې خاص اغزی برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
دا جملې راته همه واړه جفا شي

که د ترکو طاټڼې نه وفا غواړې
سر په خاورې به دې هسې تمنا شي

امید ونه دې خیالونو کې هیجان کړي
بې مقصده به دې څوک وایه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکشان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مدعا شی

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهېږم
بیا به څه اُمید ددې نه دوفاشي

چې مرګ موږ له دی پیدا او موږ مرګ له
څه نادان یم چې په دې خوله مې خنداشي

ز، ستمګار دې صرف رضا غواړم رحمانه!
که قبوله مې په درګې ستا دُعا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونګړه

عمارت مې د ژوندون په لړزېدو ښکاري
دا جونګړه مې د خیال په رنګېدو ښکاري

عمر تېر شو مګر پوی نه په حساب نه شوم
د فاني دُنیا د کاره اِجتناب نه شوم
خزان راغی دا بهار په تېرېدو ښکاري
دا جونګړه مې د خیال په رنګېدو ښکاري

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
د دې دهر د لانجو ځنې وزګار نه شوم
حرکت مې د بې وسو په سکېندو ښکاري
دا جونګړه مې د خیال په رنګېدو ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وايم سهوه شوى مـلامت يمه نه
لـويه خدايه! تاته ډېر زيات خجالت يمه زه
عمرتېرشو دشيمسګار ښاپه ختوسبكا ر ي
دا جونګړه مې دخيال په رنګيدو سبكاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

ستمګار که ستا د باغ مالیار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زخمي زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي ؟

ډېر وعدو دې لېونی کړم مه نور
صرف نظر که انتظار د شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناز و ادا او کرشمو نه دي ځار
باقي حيات که مې بهار شي، خنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، خنګه به شي؟

ژوندون زما کړو رقيبانو خراب
په يو وصال که دې ګلزار شي خنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي خنګه به شي؟

سيمستاره يار ته سوال زاري که و ړاندې
يار په رښتيا که زما يار شي خنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي خنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرې ګریوان

یا خیري ګریوان وی لیونیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

دې د غم دُنیا کې څه قرار نشته
غم د پاسه غم بل انتظار نشته
هسې رنګ دُ نیا نه چې مرغانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

نه په ځوی او ورور باندی باور لرم
نه خو سره سپین او یا زیور لرم
سر نه ددې ځمکې د ماهیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې لیونیانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د چا په مدحه او په هجوه کې څه کار لرم
نه يو توکل په خپل خالق غني غفار لرم
يا لوی شوی سوی ماشومانو سره وي
يا به يو ځنګل کښې ملنګانو سره وي

داد سيمستار برخه مقرره دازل نه شوه
مينه بټوله مينه ماته جمع داوديل نه شوه
شپه اوورځې يو ځای پتنګانو سره وي
يا په يو ځنګل کې ملنګانو سره وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغم عشق

زما ژوندون دیار ژوندپو ري ترلي دی
دا زړګی مي دګـو ګل ځنې وتـلی دی

خلکو ماته ملامته په هیڅ شان مـه کوی
کم و زیات را ته په مینه دجانا ن مه کوئ
تول بدن مي د اشنا مینې سـېزلی دی
دازړګی مي دګـو ګل ځنې وتلی دی

نصحت ماته په عشق کی یو بلا ښکاري
څه به و ایم چنل حیات را نه ګیا ښکاري
مادزړه په سر دغم غشی خـو ړلی دی
دازړګی مي دګو ګل ځنې و تـلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوه لحظه په مینه کې دیار ځنې جدا شمه
هغه دم به له دُنیا ځنې فنا شمه
دا گوهر مې په خپل اوښکو کې موندلی زړه
دا زړه گی مې دگوگل ځنې وتلی دی

د ستمگر کامه وال ژوند ته یو نظر وکړئ
عمارا نو خدای د پاره لر خطر وکړئ
په دی لار کې مې دخانه لاس وینځلی دی
دا زړه گی مې دگو گل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی

ژاړي زړګی ژاړي په هيڅ شانې نه صبرېږي
اوښکې که شي وينې په څه شانې نه سړېږي

ليدلې وه د وه ستړګو زړه خوشاله پرې دوار شو
بارانه د اوښکو جوړ شو ولې خپله نه رندېږي
اوښکې که شي وينې په څه شانې نه سړېږي

که زړ تسله ورکړې خپل زړګي ته عبث خيال دی
دوه زړه و نه چې يو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وينې په څه شانې نه سړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار د عقل نه دی عاقلان پکې راګیر شي
د مینې په جهات کې سنور شیان کله خرڅیږي
او سبکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

کچکول مې دی په غاړه، تیمسار په ګدا سیمه
سترګې مې په سترګو کې د سترګو نه شرمیږي
او سبکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بابا ګور

زما په زړکې ډېرخیالونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

ماته چې را نشي د روح د اخستو په خاطر
ژوند بل ژوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

مال مې د سرنه شه قربان سر مې حیا ځني شه
د پښتنو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُمیدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقیده د افغان
تاریخ شاهد په کتابونو سندونه شته دی
ازاد وطن مې امید وته شته دی

پیغلې ځوانان په یوسنګر کې ځي جهاد له دروی
د ډیر غوښې « او د ملالې رواجونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید و نه شته دی

ستمګاره ! تېر به افغانان د خپل سروخني شي
کور د بابا کې شته زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مې امید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمیدوَنهٔ

څه چې اشنا وایي پټول ګلو سنه شي
بېرته اُمید وار مې امُید ونه شي

پسیوه موسکا خندا مې زړه خوشاله کړی
تېره شېبه نه وي بیا غمو نه شي
بېر ته اُمید وار مې اُمید ونه شي

پټوله سونا راغله سودا یې به شم
ژوند مې په ژوندون کې پټول سوچو شي
بېر ته اُمید وار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله خان مجنون کله فرهاد جوړ کړم
ځکې مې جنون او هغه غرو نه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و نه شي

ژوند شو د سېمېسټار دهوسې او مېړتون قصه
ودې مې په چشمانو کې خوبونه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانانو ته!

چې درکړې خدای ځواني او روغ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی دا خدمت دی

امانت درته نیکونو دی سپارلی
په نامه چې د وطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په گلشن دې دزاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړې تلې په پرستن کې روح دې لاړشي
په جهاد کې څه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي اې شهيده!
تازه کړې تا په خون اسلاميت دی

که دې غوږ په دې خبر و،نه خلاصېږي
دومره وايم چې ژوند نه دی خجالت دی

د سيمستار کامه وال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هر سړي خپل ديانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیسو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پیسو
لوی واړه ټول سرګردان شو د پیسو

پیسې کېنه، پیسې پاڅه بل څه نشته
نوم يې څومره قدردان شو د پیسو

ورور د وروره پلار د ځوی ځنې جدا که
قلبله ده زوړ سوران سو د پیسو

نه پوښتنه د نسب شته نه د عِلم
جهان واړه یو کاروان شو د پیسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو قدم به خدای د پاره ځوك و اخلي
زمانه کي ښتول یاران شو د پیښو

که خپلوي رشته داري ده هم غرض داری
خپلوي نشته ښتول خپلوان شو د پیښو

چي «الف» او بي به هم لوستلي نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان شو د پیښو

په سیمګار چي اعتراض کولی نه شي
دابیان یي یو داستان شو د پیښو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یو ځه خوړل نه دي
ښکو ټکالو سره یو ځه خندل نه دي

ژوند خولو یدو جګېدو ته وایي
بل ته په طمعه کینا ستل نه دي

کوشش زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په اُمید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وایي
ژوند لوښتول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پیړی په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند اتحاد او اتفاق ته وايي نه په ځانګړي صورت
په ځانځاني کښې د ژوندون خوشحالي نه دي

اسلاميت دى ژوندون، افغانيت دى ژوندون
پردى فرهنګ کښې د خپل ځانه ورکېدل نه دي

ژوند د حيا او د عزت او ديوپت نوم دى
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالېدل نه دي

د ژوند هر دم او هر قدم ځانته حساب وګڼه
تش د هوا په يو نيلي کښې سورېدل نه دي

د ژوند يادګار دې په قلم او په عمل پرېږده
سيسګان ! عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا ګوتۍ

څه عجب ملهم دی زخمی زړه ته د اشنا ګوتۍ
مالوړه پکار دی صراف یوازې د لیلا ګوتۍ

زړه د حال په رڼه د اشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښی د صنم خیال انتظار کوي
رابه شی دلدار زما به کړی صفا ګوتۍ
= تکرار =

حسن د حسینو په نقاب څه پټېدی نه شي
زړه د عاشقانو په دی کار څه صبر بدی نه شی
خال د ابرو پر بده ماله ستا ګوتۍ دوا ګوتۍ
(تکرار)

هر اندام دی دی ګل لکه غوټۍ چې د ګلانو ی
شمع چې بلېږی څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښی ګرانه یاره دا زما ګوتۍ
(تکرار)

شعر دی که جنون دی د سیمګټار او کامه وال په بخي
اه، دی که فرهاد دی زما سنګ سرا یوال په حق له
اخلم قلم اخلم چې اشنا شی په اشنا ګوتۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

په وجود کښې مې اثر د عشق شاق دی
یو دیدن ته د آشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه ئې معطر واړه آفاق دی

چې نه توپ نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو څو مره طمطراق دی

چې په عقد د عشق شاوې په نکاح که
ننګ و نام نه ئې په هغه دم طلاق دی

د ښایسته و طائفې ته عزت سبو یه
د عشقو ژوندون هسې په ملاق دی
د حسینو سترګو څو لټ دې نوکرنه دی
چې یې مخ لکه پیروی یا قیماق دی
دا کیدی شي چې سیمګار دی لایق نه وي
خوبانې دې ما ته هسې حفت و تاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنو غشي

د بنو غشي برابر مې په ټټر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زړه مې سوری ستا د ليې کړو
زاری زاری ستا اشنا لې کړو

بې صبره مست ګوټی مې نظر د ستا په در و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد - د زړه په سر
زخم ناسور دی نه جوړېږي
وینې د لمبو مې څڅېږي

ساده زړګی مې د اشنا په یو نظر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد ، د زړه په سر
کچکول پخپله د اشنا یم
خیرات د حُسن تمنا یم

بخت مې په سر شو چې نظر مې برابر و لګېد
بیا په ځیګر و لګېد د زړه په سر
زه کامه وال سمنګار شعرونه لیکم
قانون د عشق کتابونه لیکم

غزل د مینې که جادو او یا منتر و لګېد

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

زما توبه ده توبه د بدګفتار نه توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه نګار نه توبه

چې په دوستي يارې کوي د يو مطلب د پاره
هسې تګمار د بنګالې تګو و تګمار نه توبه

لاس په لستوڼي کښې ساتې لاس به هيڅ نه ورکوي
دغه تور مار دې دلستوڼي دغه مار نه توبه

په چلول کښې بنه ماهره نه دې بنه پېښ نم
د کاغذ ګُله ستا د دې ډول، سينګار نه توبه

په زړه يو ه په خوله دې بله اور بدلې شمه
هسې شيطان، هسې ابليس هسې مکار نه توبه

.سيمسګار دې کړې دې تشخيص شاعرانه تشخيص دې
د مداري د رنګارنګ هغه ګفتار نه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو کاتي

د سترګو کاتي مې خوږ بڼ ی شوګیرونو سره
جانانه بیا، بیا بیا د ډېر غمونو سره

ورځ په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوړ خار شي

زړه مې عادت جوړ سمندر شو د موجونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره

ځان او ادا دې کړم سرسام اشنا
تاته ولاړ یمه نه لاس په نلم اشنا

لبو نې کېږم نن سبا د غه سوچونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره

وعدې دې ټولې خامې ثابتې شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې

پېړۍ په غاړه به سیمستان شي د عذرونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان د زمانې

ناکردو کړه پرېشان د زمانې
زه چا و دلی یم حیران د زمانې

په سوچ نو په چې تونو قیس ته ورته
گدا اگر شو لو شاهان د زمانې

اقتدار شو د نا اهلو په منگولو
هرا شراف شو په سوران د زمانې

څوک په او سپکو وینو ژاړي ورته گوري
پاتې شوي يې کاروان د زمانې

د دنیا په دې بخرنجه لوې گرداب کې
حق حیران شي انسانان د زمانې

عمر کم وي دانسان خواهشات ډېرې
هر سیار کې ارمان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ژوندون وي روغ او جوړ وي خوشالي
ورنه هېر تور ګورستان د زمانې

زړه ز بېبلي و رخطا حيران سيمګار دی
کشمکش دی بن کشي ده امتحان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه!

گرانه باور په دې ژوندون مه کوه!
خلاف د حکم د قانون مه کوه!

چې سترګې پټې د اجل په خوب شي
بیا د افسوس ارمان لمتون مه کوه!

هغه سردار، هغه نامدار چې ملاړ و
د دنیا مینه په لمسون مه کوه!

شاهان ترې لاړه په هوا چې به تله
اوس عادتونه د قارون مه کوه!

لکه په خوب کښې چې څوک خوب وګوري
قیص د ژوند ته ځیکښ خون مه کوه!

د چامانې چې د ننګې ګوري
بې د قسمته خپل تاعون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و ،
د بل په بڼخه حال ن ســو ن مه کوه!

سپـګاره ! تېره شو تېر بړي دُ نيـــا
رنګه قِلم دی جـنو ن مه کـــوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل افسوسه!

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په په ماګرانو

دآمو نه تر کومه حده چې پښتون دی
په ډګر کښې د سیاست چې څه ژوندون دی

دښمنان دی یو په بل مو جنګوی
مطلبونه هر یو خپل پوره کوی

یو د بل پسې اهم یو دا مو کار دی
تا ویلي ما ویلي دا رون ګار دی

سکه ځوی وی د کاکا وایو تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته په هیچا کښې
نه په کشر شفقت کومه ستا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بيني د ه که حسد او که کينه د ه
دغه ټول له د پښتون د لاس اله ده

که يو موټی مستحکم قام د پښتون کړې
د سيمستار دُعا قبول له په ژ و ندون کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه

ټوکو ټکالونه جنګونه شي جوړ
نړونه چې بد شي نور کارونه شي جوړ

هره خبره کښې لږ سوچ دی پکار
د لمدې ژبې نه غمونه شي جوړ

انسان تابع وی د احسان په بدل
ګوزار د خولې نه ډېر زخمونه جوړ شي

خبرې لږې خو خوږې دی پکار
د بدو خبرو، نه دردونه شي جوړ

خاموشي ښه ده که دی خو ښه را شي
د کم ویلو نه ګلونه شي جوړ

سیمګاره! لږ لیکه مزې سره شعر
چې دې خبرو نه شعرونه شي جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او قلم

پښتيله توره او قلم کښي ولولي را وله
کوږ د دښمن کښي بې اندازه زلزلې راوله

تاريخ د ستا په باباگانو افتخار کوي تل
ذهن او فکر ته دې هغه تجلي را وله

نوم د اسلام او د افغان جهان خپل نمر گڼي
هريو بدخواه ته دې په تن قهر وخولې راوله

په يوه چغه نوم د الله اکبر و وايه
بيانو ډولې د آزادي دې دليلي را وله

خلک تاريخ کښې کارنامې دې دنيکونو گوري
څرخ د تاريخ کښي د آزاد وطن نخښې راوله
سيمستاره شعر دې په خوږو او په ترخو کړه رنگين
د ظالمانو په وطن د غم مالې را وله

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر

چې له غمه او له درده څوك شاعر شي
یو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غوندې ژړېږي
هر ابر چې یې د سترګو په نظر شي

د ظالم خوشطرفدار په هیڅ شان نه دی
که په ژړنده کېنې مبد ه یې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږ ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعر دې باور شي

مرغلره نایابه عجب کار دی
چې موندې یې په کرم د پاك اکبر شي

زړه د هر چا وي لیواله چې شاعر شي
زرو سلو کېنې یو کس وی بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي۔

زه سیمسار د هر شاعر قلم بو سي کړم
ارزو مندي د کمتو که برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلې

تاچې کړې خپلې ارادې بدلې
قلم زما کړې افسانې بدلې

تا سمه لار کښې کوم نقصان لیدلی
په جفتو تاقو دې کړې بانې بدلې

هسې شف شف ته شفتالو وایه
ښکارې په ذهن دې نغمې بدلې

خاک ذهین شو ستېر خوړلی نه شی
تاریخ به ستا کړی سوانې بدلې

څه چې تبربزی تول شبتبزی وایم
فضا خوږې کړې انګانې بدلې
څه چې کړې هغه ریبل دی پکار
سیمیسټار دې کوږې ورځې شپې بدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اور بل دې جوړ که په آینه کې د شانې سره
سودا د سرکومه ستا یارانې سره

نړه مې بایللې ستا په ځان دی
د غه جهان راته زندان دی
ړ ودمې د سترګو نه روان دی
مرض مې واخستو دا ستا هرې بانې سره
سودا د سرکومه ستا یارانې سره

منم چې حسن دې کا بسیار دی
هر یو سړی د ځیږ ځار دی
غم دی زما په سرانبار دی
لکه د شمعې و یلې کېږم ستا تانې سره
سودا د سرکومه ستا یارانې سره

یا خو دې لاس ما ته په لاس را
یا دې د سرو لبو بزخا من را
بنګلې د عوت راته یو خاص را
سیمګار د ی مینه کې عادت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب ګښي

پښبه نیولی په رفتار ښه بیا به ځي
څه خوماته په ګفتار ښه بیا به ځي

چې د یدن دې په دې خپلو سترګو ګرم
یو لحظه خو په قرار ښه بیا به ځي

د زخمي زړګي ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مې د پرهار ښه بیا به ځي

سرومال مې ستا د حسن صدقه شه
یو ساعت بوسه کنار ښه بیا به ځي

یو ارمان مې ستا وصال دی په جهان کښې
په خوبانو ګښې نامدار ښه بیا به ځي

جدائي خدای پیدا کړې په جهان کښې
تلوار مه کړه په تلار ښه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مُید نه او مید و نه پیدا کېږي
راشه کېنه په تلوار شه بیا به ځي

سر مي ستا په غېږ کښې پروت او سلګو وای
لاس دي اېښی په سېمګار شه بیا به ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دُنیا ده

پس فطرته مکر جنه دا دُنیا ده
نه دې ستا نه دې د پلار او نه زما ده

دا مثال دیو لولی ده فریبکاره
څه به وایم د هر چا نه بی وفا ده

چې د نیا نه وفا غواړی نادانان دی
دا خبره زهر اونوں باندې صفا ده

دګو نګت مثال زمونږ دُنیا په ستو
ولې دومره یې دُ نیا ته اشتها ده

د حرص په غلبه کښې مرګ را یاد کړه
قناعت کښې سعادت دخدای رضا ده

څه ګټل او څه خوشحال ورکول شته
هسې تول جمعه کول پیشه دچا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوندی لکه باد غوندی تیریږي
ستا دخپل حیاته څومره تمنا ده

ای سیمستاره ! تش تحریر څه هنر نه دی
بې عمله لیک لوستل واړه سودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمازره

مین شوی په جانان دی زمازره
له دې غمه په لړزان دی زمازره

ماېې مخ ته فقط یو ځلې نظر کړو
اوس هر دم راته ګریان دی زمازره

هیڅ پوه نه شوم ستر ګو ولیدو زړه لاړو
اوس مدام په هی سوران دی زمازره

که زر واری ورته هغه د غمه وکړم
په دوه ستر ګو بندیوان دی زمازره

زړه مې وړی په جادو دی دوه چشمانو
چې په غشو یې نشان دی زمازره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب رویان که دجهان ورته ښکاره کړم
فقط یار څخه پسې نالان دی زما زړه

که کړېږي او څوربږي پروا نلشته
په غمونو کښې خندان دی زما زړه

سیمستار وایي چې خفه نه شي دلبره
مال وسر مې ترې قربان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د ګلو چې بهار وي خوږې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوږې وي

شين چمن وي يو رباب وي په شابان ترنګولی
نوی نوی کمپوزونه په نغمو مې غبرولی

ژوندانه د وي په قرار وي خوږې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوږې وي

سبه ځواني وي، بې غمي وي، زيبايي وي د اندام
خواهشات وي، ضروريات وي، مکمل وي ټول تمام

د خوبرويو انتظار وي خوږې وي
ناست په څنګ کښې د دلدار وي خوږې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنيا کښې د الله
قناعت وي سعادت وي ديانت وي په هر ځاکښې الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس دکس نه په قران وی خوچی وی
ناست په څنګ کښی د دلدار وی خوچی وی

بس سیمتار وی خپل د یار وی یو دیدن وی د جانان
هر څه ذر وی مکمل وی نه تنګسی وی د جهان

فقط نه وی یار می یار وی خوچی وی
ناست په څنګ کښی د دلدار وی خوچی وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم د یار دی

صبر اکړی یا صابره! غم د یار دی
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار دی

نه په ده باندی مین وم دا په ما وه
نن د هغه یار زما څنې فرار دی

که د زړه نه مې چک چک وینې بهېږی
د غه زخم د زوزاد سنو مې پرهار دی

که عالم مې لیونی سودائي بولی
دغه ماله څه عار نه دی افتخار دی

نه بې شکه یې صابر صابره خدایه!
د کومک دې تمنا کړم غم دشوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې درد مې په زړګي کښې بې اندازه شي
وایم داچې داجهان مې زړه بار دی

غم دې هسې په ظاهره زړه سوری کا
سېلی زخم د ناسورشی نا قرار دی

مونږه ټولو ته په غم کښې صبر راکړې
سوال کوونکی په درګاه کښې د ستمګار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د حُسن

نړه نما د پر منت بار دی ستا د حُسن
دم په دم را نه خواستګار دی ستا د حُسن

حُسن تکي دی په شمار دی د ړې حپر ونه
پر مخلوق تر ې نا قرار دی ستا د حُسن

هر مریض نه چې پو ښتنه د مرض کړی
عالم کل واړه بیمار دی ستا د حُسن

څوک د زلفو په زور سو بانه دی تړلی
چا حو پړلی یو ګوزار دی ستا د حُسن

څوک پا نسبی نه دی ولاړ په تخته باندی
دم قدم یې انتظار دی ستا د حُسن

چی ژوندی په مړ و حساب دی ورته ګوره
د اسیمکار یو خریدار دی ستا د حُسن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه وایه

چاته د دنیا کښې په هېڅ شانې څه پېغور مه وایه
چې دې د پلار او مور نه وي وړه ته وروړ مه وایه

پر دي زامن کله خپلېږي نصحت که اورې
چې خوږ دې نه وي د بل لور ته عبث خوږ مه وایه

زمانه تګه شوه سازش د زمانې شو ذهین
په رښتو سترګو ګرانه وروره سپین ته تور مه وایه

دنیا فانی ده د مېلمه پشانې شپې تېروه
فانی جونګړې ته دې کور او زما کور مه وایه

قام ته دوېځو او سبان چې په هنر جوړوي
هسې غدار، هسې وا کدار ته څه غمخور مه وایه

چې سر يې سپین، ږیره يې سپینه زړه يې ځوان ښکاري
شاعره مځکې د سیمسار نوره درې څلور مه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ ژړا

زړگی زما شولو عادت په ژړا
چې د آشنا نه شوم رخصت په ژړا

او ښکو مې لاړې مخ کښې جوړې کړلې
پاتې مې نه شولو طاقت په ژړا

جرگه د او ښکو مې آشنا ته لېږم
و به کړي دواړه مصلحت په ژړا

عجب تاثیر دی محبت کړی دی
ما ته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ و کړاو د هر عاشق په برخه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه د کا مې سیمی
نکه يې پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښیم

سوځیدلی دي د مخ په لمبو خوښیم
انتظار دي د محل په تمبو خوښیم

انتظار سره تکلیف تېرلی بو یه
خوش نصیب یم چې په هسې سبو خوښیم

که پتنګ په سر ولمبو کې الفت غواړي
زه داوسنکو په لېښلو خبرګو خوښیم

تش ګوګل یم زړه مې نشته په سینه کې
درباب غوندې پخپلو نغمو خوښیم

هسې صبرخدای راکړی دی په عشق کې
په لیدو دې تش د دوه انګو خوښیم

زه سیمګار خدای صفت خوان د حسینو
دم قدم کې زه د شعر په لیکو خوښیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي جانجانه

ساقي راکړه سره شراب د يار د مينې
چې نښه شمه اشنا بهار د مينې

اوان ونه دي خوابه د کنډ ولو ستا
ستا خبرې شوې عسل ګفتار د مينې

نيت مې کړی ميخانه دی پتولـه نوش کړم
سور به نه شی دغه تاو انګار د مينې

دوه لاسی د رته سلام کړم ساقي جانجان!
وينې څاڅې مې د زړه پر هار د مينې

که په هسې جوش خروش کې مې يار وليد
دويم يار به شی ساقي نيګار د مينې

پته خوله لکه غوټۍ شاعر د مينې
غور به وته دی تيار سيمګار د مينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاقت

تش شهرت مې دی موندلی په جهان کې
د نړۍ قدر دی لیاقت نه کوم ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دې دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

څه به سترګې، غوږ لرو کار ترینه اخلو
لکه بُت په رڼو سترګو چُپ د هان کې

تشې خولې باندې زمری نیسو لکه نه
صوابي صفر د عمل په اِمتحان کې

د بنده احتیاج کړو عجب رواج دی
اوږ ده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمګار چې حقیقت ته خپله ځیر شم
دغه ټول ملامتي وینم په ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان

دسترګو او سنګي مي مخ باندې طوفان جوړ وي
يو بل جهان جوړ وي
د يار د مينې

دسترګو او سنګو کړم خراب اشنا
ستا محبت کړې زه کباب اشنا
وايم رښتيا نه يم کذاب اشنا
ستا جدائي راته په ژوندې لوی خفګان جوړوي
يو بل جهان جوړوي
د يار د مينې

طاقت مې نشته د فرقت ستا
کله لايق د محبت ستا
دا ګړ مې جان ه طبعيت ستا
هره ګړی يوبخښ دې تو زلفان جوړ وي
يو بل جهان جوړ وي
د يار د مينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نما عادت شو
ولې دې ما څخه نفرت شو
نما غريب دغه قسمت شو
د زړګي سره داکار ونه پاکه سبحان جوړې
يو بل جهان جوړوې
د يار د مينې

يا به سېستار يا کامه وال شم
يا ليونی يا به په حال شم
که لبن دې پوی زه په احوال شم
د باړه ګيټ هره کوڅه راته زندان جوړوې
يو بل جهان جوړوې
د يار د مينې

ترڅو؟

زړه زخمي چشم گریان به یم ترڅو؟
ستا د لاسه په خفگان به یم ترڅو؟

زه کتی دې اثري سترگو ته نه شم
په هیبت او په لړزان به یم ترڅو؟

دیټنگ غوندې مې ژوند په سر لمبو کې
گه د هجر په نیران به یم ترڅو؟

د داغلي زړه مې لړخه پرسان وکړه
له ډیاره په پرسان به یم ترڅو؟

که منل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم ترڅو؟

زه سیمستار کامه وال او ښکي وینې ژاړم
در په درخیرې گریوان به یم ترڅو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library